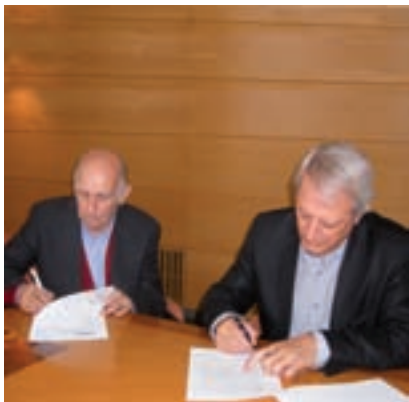

vergència i Unió ha guanyat en 15 dels 21 municipis garrotxins, entre els quals hi ha la ciutat d'Olot –que ha canviat de color polític després de tres legislatures seguides governada per socialistes– o feus del PSC com les Preses, on aquest partit havia estat hegemònic. Ara els socialistes governen en tres poblacions: Beuda, Sales de Llierca i Tortellà, i en tres més el govern és d'ERC: Riudaura, Sant Jaume de Llierca i Santa Pau. En sis poblacions només es va presentar una sola candidatura: Besalú, Maià de Montcal, Montagut-Oix, Sales de Llierca, Sant Ferriol i Sant Joan les Fonts; una mostra de desencís que no s'havia observat en altres conteses. A Olot ha augmentat en vots, a més dels convergents, la xenòfoba PxC, que ha passat d'un a dos regidors. ERC manté els dos que tenia, el PP per ben poc es queda sense representació, i quatre de les nou llistes han quedat al carrer: ECV-EUiA-E, Alternativa per la Garrotxa, Solidaritat Catalana i Nova Catalunya Independent, que han dividit el vot d'una manera escandalosa. Ara cal desitjar a tots els alcaldes i regidors encert en la tasca municipal, que ben segur que no serà fàcil.

>> *Lluís Sacrest, exalcalde d'Olot, signant el conveni amb Ramon Arús.*

AJUNTAMENT D'OLOT

EL GIRONÈS

Dani Vivern

Ja que ho tenim, gaudim-ne | Sí: alguns ajuntaments han estirat més el braç que la màniga durant els anys previs a la crisi. La inèrcia d'una bonança amb caducitat previsible però ignorada va embrancar-los en projectes d'envergadura, alguns d'útils, potser ajornables, i altres de decididament inútils i superflus. Certs municipis, amb més seny, van anar arranjant a poc a poc el seu terme, mentre que el d'altres ha estat transformat de forma dramàtica per la imposició d'unes obres o d'uns serveis d'abast intercomarcal o fins i tot internacional. S'ha fet de tot, i pertot.

El cas és que ara, al Gironès, la majoria de municipis –amb deute o no presenten –més enllà de gustos o preferències estètiques– un aspecte rejuenit, adaptat als temps, i llueixen equipaments de tota mena: vies verdes, teatres, poliesportius, centres polivalents, llars d'avis i molts altres serveis que potser no eren d'immediata necessitat, però aquí els tenim. I esperem que per molt de temps. Ara es tracta d'aprofitar-los, de fer-los útils al cent per cent. I per això cal donar-los a conèixer. No voldria fer enfadar per omissió els altres 26 municipis de la comarca, però permeteu-me que en posi d'exemple un que és el que conec millor: Bescanó. Proper a Girona,

però allunyat alhora, el poble s'ha anat dotant d'espais socials, lúdics, esportius i culturals. Tot i que es troba a la ratlla dels 4.000 habitants, té un dinamisme i una capacitat d'atracció molt importants. La seva festa major és de les més freqüentades pel jovent de la contrada. El seu nou teatre ofereix una programació –inclosa dins el Temporada Alta– de qualitat i atractiu indiscutibles. Té una quina natalenca que atreu milers de visitants. I té encants naturals –fonts, deveses, ribera fluvial i bosc abundant– escampats pel seu territori municipal, un dels més extensos de la demarcació de Girona.

Molt bé. Ara plantejem-nos si coneixem realment Bescanó. I, igualment, si coneixem Sant Julià de Ramis, i les magnífiques vistes des de dalt del seu castell i poblat ibèric, ara ben arranjat i senyalitzat; o si hem baixat al fons del volcà de la Crosa, entre Estanyol, Sant Dalmai i Salitja, segurament el cràter més gran d'Europa. Hem passejat mai per la plana del Ter, cap a Sobrànigues, entre Flaçà i Sant Jordi Desvalls? Quant de temps fa que no visitem les gorgues de Canet d'Adri?

Potser sí que hem gastat molt –massa, a vegades– per fer atractiu el territori, per oferir-hi serveis, per restaurar-ne monuments i fer-ne més notori el paisatge, sovint degradat i forçat a ser el que no hauria de ser. Però ja està fet. I tot el que sigui inversió en aquest sentit és bo, perquè en direm bé a la llarga si ho sabem aprofitar. Gaudim-ne. I preservem-ho.

>> *El Ter a l'antic pas de la Barca a Bescanó.*

DANI VIVERN